

§ 162 Svenska kyrkan som arbetsgivare

DAG SANDAHL:

Ordförande! Till min förtjusning såg jag att det här begrep inte Organisationsutskottet något av. Det framgår inte klart, heter det, varken av motionens beslutsmening eller motivskrivningar vad jag är ute efter. Det kanske är så. Fast jag tänkte, en sommar när det är strejkhott för präster så borde kanske arbetsgivarfrågorna ändå tyckas vara mycket aktuella. Eller en kyrka där somliga prästlöner är bortom all kontroll, så vitt jag förstår, och stötande för folk med mer modesta inkomster så borde kanske arbetsgivarfrågorna ändå vara lite intressanta. Och ett utskott som beskriver en situation alldeles korrekt där det på 90-talet var helt förödande att få en egen kyrklig ordning för lönebildning och allt sådant och gemensamt ansvar så borde kanske kyrkomötet ändå fundera, inte i detaljerna utan i principerna. Här kan vi inte gå in i arbetsgivarfrågorna men vi kan gå in i strukturfrågorna för hur arbetsgivarfrågorna ska skötas. Om man nu säger arbetsgivare, men somliga av oss säger väl arbetsköpare för man köper ju faktiskt arbetet.

Jag är bekymrad över en del situationer i Svenska kyrkan som kyrkomötet drabbats av men inte kan ta ansvar för. Detta är bakgrunden. Det borde inte ha varit så kryptiskt, tänkte jag. 90-talet var ingen stor tid att fundera över de stora grundläggande frågorna. Jag vågade inte skriva att vi kanske skulle ha en korporativ struktur i våra arbetsfrågor för då hade alla ha sagt att jag var ute för en samhällsordning av typ Mussolini, men det är jag ju inte. Men vad betyder det att kyrkan är en gemenskap? Är det självklart att det är en klasstrid mellan arbetsköpare och arbetssäljare? De frågorna tycker jag att vi skulle tänka över rättsligt och teologiskt. Rättsligt därför att vi hamnade i ett läge där allting skulle stämma med det som arbetsmarknadens parter hade bestämt för andra sammanhang som hade liksom lite mindre med Guds rike att göra eller hur man skulle beskriva saken. Jag inser ju att vi inte kan utreda allting men tänker vi inte någonstans över de grundläggande frågorna så sitter vi plötsligt i en massa problem som drabbar oss därför att vi inte tänkt på allvar. Resonera förnuftigt, har jag en vän, 90 år gammal som alltid säger. Vi måste kunna resonera förnuftigt! Det vad det jag var ute efter och det kräver alltså juridisk kompetens. Vi kan ju inte ha en helt annan ordning i det kyrkliga än i samhället. Men vi kan inte heller ha en teologiskt oreflekterad ordning.

Därför tycker jag fortfarande att motion 2017:104 är prisvärd och bör röstas igenom.

BIRGIT KULLINGSJÖ:

Då är det utskottets förslag om avslag på motion 2017:104. Jag tänkte just säga att i utskottet hade vi lite svårt att förstå vad beslutsmeningen och motivet var, men motionären finns ju på talarlistan och kan möjligen bringa klarhet.

DAG SANDAHL (REPLIK):

Jag ska inte säga att jag är förvånad men det är jag kanske ändå. Om det under sommaren är återkommande artiklar i media om att präster ska gå i strejk, har vi eller har vi inte problem med de här frågorna?

Beslut i ärendet återfinns i kyrkomötets protokoll, § 187.